

Пенчо Славейков

Вървиме ний самотни на
светът...

Вървиме ний самотни на светът,
звезди световни, всяка своя път;
един за други в тайна желба креем,
един за друг – и отчуждени греем:

ти с дивното вълшебство на плътта,
аз с висший бяс душевен – гордостта.
Светът ни гледа в няма изумлене –
и се чужди от тебе и от мене.

И ний вървим самотни на светът.
Дано не се присрещнем някой път!
Съединени, ний ще угаснеем...
За нас самотност трябва – за да греем.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6545>]